

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Antonína Draštíka, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a prof. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., v právní věci kárného navrhovatele: **předsedy Krajského soudu v Praze**, se sídlem nám. Kinských 5, Praha 5 – Smíchov, proti kárně obviněné: **JUDr. Jitce Bartákové**, soudkyni Krajského soudu v Praze, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 29. 10. 2020, o návrhu kárného navrhovatele ze dne 27. 1. 2021 na schválení téhož dne uzavřené dohody o vině a kárném opatření,

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

kteřá byla uzavřena mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou dne 27. 1. 2021 v sídle Krajského soudu v Praze, na základě které

JUDr. Jitka Bartáková,
nar. X,
bytem X,

soudkyně Krajského soudu v Praze,

se uznává vinnou

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že

jako soudkyně Krajského soudu v Praze při výkonu své soudcovské funkce způsobila průtahy při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny podle platného rozvrhu práce soudu, tím, že v řízení:

- 1) ve spojených věcech sp. zn. 42 ICm 3837/2013 a 42 ICm 3901/2013 nebyl učiněn žádný úkon od 25. 2. 2020, kdy byl spis vrácen po zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu;
- 2) ve spojených věcech sp. zn. 72 ICm 760/2014 a 72 ICm 761/2014 nebyl učiněn žádný úkon od 26. 2. 2020, kdy druhému žalovanému byl ustanoven opatrovník, přičemž v dané věci ještě neproběhlo ani jedno jednání, přestože k zahájení řízení došlo již před více než 6ti lety;
- 3) ve věci sp. zn. 72 ICm 2446/2014 nebyl učiněn žádný úkon v období března 2016 do listopadu 2017 a znovu od ledna 2019 až do současnosti;
- 4) ve věci sp. zn. 72 ICm 3000/2014 nebyl učiněn žádný úkon od října 2017, kdy řízení je sice přerušeno, ale byl podán návrh na pokračování v řízení spojený s návrhem na schválení soudního smíru;
- 5) ve věci sp. zn. 72 ICm 3003/2014 nebyl učiněn žádný úkon od října 2017, kdy bylo ve věci jednání odročeno na neurčito s odkazem na související věc ICm, aniž by bylo rozhodnuto o přerušování řízení;
- 6) ve věci sp. zn. 72 ICm 4249/2014 nebyl učiněn žádný úkon od července 2019, kdy účastníkům byla zaslána výzva, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, proti které žádný z účastníků následně nebrojil;
- 7) ve věci sp. zn. 72 ICm 4296/2014 byl první úkon ve věci učiněn až 10 měsíců po podání žaloby a následně, od února 2016 do října 2017, a znovu od října 2019, kdy bylo odročeno jednání za účelem mimosoudních jednání účastníků, nebyl učiněn žádný úkon;
- 8) ve spojených věcech sp. zn. 72 ICm 994/2015, 72 ICm 995/2015, 72 ICm 996/2015, 72 ICm 997 /2015, 72 ICm 998/2015, 72 ICm 999/2015 v období od října 2015 (kdy došlo vyjádření žalobce k replice žalovaného), do listopadu 2017 (kdy byl žalobce vyzván k doplnění tvrzení), nebyl učiněn žádný úkon, přičemž v lednu 2019 bylo řízení přerušeno, pokračováno v řízení je od února 2020 a od té doby nebyl učiněn žádný úkon;
- 9) ve věci sp. zn. 72 ICm 1000/2015 nebyl v období prosince 2015 do listopadu 2017 učiněn žádný úkon; v červenci 2019 bylo odročeno na neurčito jednání nařízené na 6. 9. 2019 (z důvodu dovolené svědků) a až 25. 2. 2020 bylo nařízeno jednání na 17. 4. 2020, které pak bylo 31. 3. 2020 odročeno z důvodu nouzového stavu a od té doby je věc bez úkonu;
- 10) ve věci sp. zn. 72 ICm 1014/2015 nebyl učiněn žádný úkon v době od ledna 2016, když v dané době bylo řízení spojeno ke společnému projednání s věcmi sp. zn. 72 ICm 1015/2015 a 72 ICm 1016/2015 a když v listopadu 2017 došlo k jejich opětovnému vyloučení k samostatnému projednání; od ledna 2019 do 25. 2. 2020 bylo řízení přerušeno, od rozhodnutí o pokračování v řízení nebyl, stejně jako ve věcech sp. zn. 72 ICm 1015/2015 a 72 ICm 1016/2015, učiněn žádný úkon;
- 11) ve věci sp. zn. 72 ICm 2249/2015 nebyl učiněn žádný úkon od února 2016 do listopadu 2017 a v období od 5. 12. 2017, kdy žalobkyně nesouhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání, do 21. 8. 2018, kdy bylo rozhodnuto o nařízení

- jednání, nebyl učiněn žádný úkon; od listopadu 2018 probíhala mimosoudní jednání účastníků o možném smíru a až k výzvě soudu z 25. 2. 2020 sdělili účastníci v březnu 2020, že k dohodě nedošlo, přičemž ve věci dosud nebylo nařízeno jednání;
- 12) ve věci sp. zn. 72 ICm 729/2016 bylo v květnu 2019 rozhodnuto o pokračování v řízení, ale o nařízení jednání bylo rozhodnuto až v únoru 2020, přičemž jednání nařízené na březen 2020 bylo z důvodu nouzového stavu odročeno na neurčito a spis je dosud bez úkonu;
- 13) ve věci sp. zn. 72 ICm 1250/2016 došlo k průtahům v období června 2016 až listopadu 2017, kdy byl spis zcela bez úkonu; od jednání ve věci 11. 10. 2019 byl učiněn úkon až 12. 2. 2020, kdy byl vyžádán spis Finančního úřadu a od té doby je spis bez úkonu;
- 14) ve věci sp. zn. 72 ICm 2902/2016 došlo k průtahům od zahájení řízení 12. 8. 2016 do 18. 8. 2017, kdy teprve byl žalovaný vyzván k vyjádření ve věci; ve věci po celou dobu nedošlo k nařízení jednání, zřejmě z důvodu účastníky uváděných mimosoudních jednání za účelem dosažení smíru, ale až 25. 2. 2020 bylo rozhodnuto o přerušení řízení;
- 15) ve věci sp. zn. 72 ICm 3896/2016 byla věc bez úkonu v období od listopadu 2016 do listopadu 2017, kdy (fakticky po jednom roce) bylo žalobci zasláno vyjádření žalovaného; v období mezi lednem 2018 do října 2018 byla věc rovněž bez úkonu;
- 16) ve věci sp. zn. 72 ICm 4566/2016 došlo k průtahům mezi prosincem 2016 až listopadem 2017, kdy po zaplacení soudního poplatku byla žaloba zaslána žalovanému; od května 2019, kdy došlo k zapůjčení spisu od okresního soudu, je věc bez úkonu;
- 17) ve věci sp. zn. 72 ICm 4603/2016 došlo k průtahům mezi lednem až listopadem 2017, kdy téměř bylo žalobci doručeno vyjádření žalovaného; dne 27. 5. 2020 došlo ke zpětvzetí žaloby;
- 18) ve věci sp. zn. 72 ICm 2195/2017 bylo řízení zahájeno v květnu 2017, přičemž od sdělení žalobkyně dne 31. 7. 2018 byl spis bez úkonu až do 5. 3. 2020, kdy byla vydána výzva účastníkům, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání;
- 19) ve věci sp. zn. KSPH 72 INS 16963/2017 insolvenční dlužnice podala dne 20. 12. 2018 návrh na stanovení jiné výše měsíčních splátek, a byla soudem vyzvána k doplnění podkladů dne 6. 2. 2019, ale přes podání dlužnice ze dne 22. 2. 2019, 8. 4. 2019, 29. 8. 2019 soud až 4. 11. 2019 vyzval insolvenčního správce k vyjádření se k návrhu dlužnice, které insolvenční správce předložil dne 11. 11. 2019, přičemž soud o návrhu rozhodl až po více než 1 roce dne 6. 12. 2019;

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce

č í m ž s p á c h a l a k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

a z a t o s e j í u k l á d á

kárné opatření

snížení platu o 15 % na dobu 1 roku

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

Odůvodnění:**I. Průběh kárného řízení**

[1] Dne 29. 10. 2020 byl Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému ve shora uvedené věci doručen návrh předsedy Krajského soudu v Praze (dále též „kárný navrhovatel“) z téhož dne na zahájení kárného řízení s JUDr. Jitkou Bartákovou, soudkyní Krajského soudu v Praze (dále též „kárně obviněná“). V kárném návrhu jí vytýkal, že při výkonu své soudcovské funkce způsobila průtahy při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny podle platného rozvrhu práce soudu, a to konkrétně v řízeních výše specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí (skutek vymezený v kárném návrhu odpovídá skutku formulovanému ve schválené dohodě).

[2] Navrhovatel v kárném návrhu nejprve shrnul kariérní minulost kárně obviněné a její působení u Krajského soudu v Praze. Uvedl, že při prováděných kontrolách byly ve věcech přidělených kárně obviněné zjišťovány průtahy a další pochybení v práci. Ty byly průběžně projednávány ústně přímo se soudkyní nebo na poradách insolvenčního úseku; pochybení v její práci se však přesto stále opakovala, přičemž šlo typově o totéž – průtahy v řízení, nevyužívání kapacit jednacích síní, vedení řízení způsobem nesměřujícím k jeho vyřízení. Do jejího soudního oddělení přitom byli v průběhu posledních let přidělováni jako výpomoc i justiční čekatelé, ale ani přesto ke zvýšení efektivity nedošlo. Ze zprávy o kontrole spisů ICM ze dne 3. 8. 2020 dle kárného navrhovatele vyplynulo, že v řízeních ICM dochází u kárně obviněné ke značným, věcně neodůvodněným průtahům v řádu několika měsíců, a to s menšími či většími výkyvy v průběhu posledních tří let. V jejím oddělení bylo k 8. 6. 2020 zkontrolováno celkem 17 spisů (všechny spisy byly v kategorii 3 roky a starší). Vzhledem k negativním zjištěním byla kárně obviněná ústně vyzvána k provedení úkonů ve spisech, což přislíbila; poté byla provedena následná kontrola k 30. 7. 2020, přičemž bylo zjištěno, že k zásadním změnám nedošlo. Kárně obviněná byla vyzvána k podání vyjádření, v němž pouze sdělila, jak hodlá v jednotlivých věcech procesně dále postupovat, aniž se však vyjádřila k tomu, proč ve věcech nebyly činy úkony. Dne 3. 9. 2020 došlo k ústnímu projednání věci s kárně obviněnou; soudkyně průtahy připustila a odvolala se na vytížení v době, kdy byla zařazena na insolvenční úsek a její soudní oddělení mělo zvýšený nápad (jednalo se však o dobu před téměř deseti lety, neboť následně měla standardní výši nápadu nových věcí jako ostatní soudci zařazení na insolvenčním úseku soudu). Z prověrky kontrolovaných spisů ze dne 8. 10. 2020 vyplývají dle kárného navrhovatele další dílčí průtahy v předmětných spisech; především neodpovídají údaje v elektronické evidenci spisů, neboť některé věci jsou sice vedeny již jako přerušené, avšak ve spisu je pouze žádost o přerušování a nikoli rozhodnutí o něm. Došlo tedy jen k minimálnímu procesnímu posunu v kontrolovaných věcech, přičemž dle

kárného navrhovatele nebyly zjištěny vnější vlivy, jimiž by bylo možno vysvětlit průtahy v řízení. Výpisy z historie umístění spisů pak naznačují, že při manipulaci se spisy bylo postupováno tak, že se střídalo umístění spisů u soudce, asistenta soudce, VSÚ, kanceláře či zapisovatelky, avšak mnohdy bez provedení úkonů ve věci, čímž byl uměle vytvářen spisový oběh; tím nedošlo k hlášení rizik počítačovými systémy v rámci správy aplikací. Kárný navrhovatel dále poukázal na to, že kárně obviněné byly v období posledního roku uděleny dvě výtky, a to ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. Spr-p 1007/2019, a ze dne 7. 2. 2020, sp. zn. Spr-p 142/2020 (v nich vytýkané jednání není samo předmětem kárného návrhu, nicméně slouží k demonstraci, že kárně obviněná jen velmi obtížně zvládá práci pod tlakem a potřebnou rozhodnost a systematickou práci se spisem). Dále zdůraznil, že její soudní oddělení je personálně plně obsazené; v předchozích dvou letech sice docházelo k personálním výpadkům zejména na pozici asistenta soudce, ale tato situace nastávala ve všech srovnatelných soudních odděleních, avšak nikde nedošlo k takovému negativnímu následku. Kárný navrhovatel tedy shrnul, že k porušování povinností kárně obviněné dochází dlouhodobě, víceméně trvale, a že ani udělené výtky v posledním roce nevedly k zvýšení její motivace v práci s dalšími spisy; přes veškerou snahu vedení soudu se tento stav nelepší a stávající situace je nejen z hlediska existence průtahů, ale zejména z hlediska oprávněných očekávání účastníků dotčených řízení neúnosná. Akcentoval přitom, že i když soudkyni již tři roky nejsou přidělovány věci agendy ICM a ve všech ostatních soudních odděleních došlo během uvedené doby k významnému snížení nedodělků, v jejím oddělení k žádnému takovému posunu nedošlo. Na zjištěných průtazích se dle něj nepochybně podílelo i to, že kárně obviněná náležitě nevyužívala přidělené jednacích dny. Kárně obviněné navrhoval kárné opatření snížení platu o 30 % na 1 rok.

[3] Podáním ze dne 9. 12. 2020 se kárně obviněná vyjádřila ke kárnému návrhu. Předeslala, že v obecné rovině se ztotožňuje s kárným navrhovatelem, že v incidenčních věcech historicky vykazovala průtahy; považuje to za své pochybení. Uvedla, že při jejím nástupu na insolvenční oddělení bylo praktikováno tzv. „dorovnání nápadu“, což znamenalo, že novým soudcům přicházel výrazně zvýšený nápad věcí, aby se jejich počet vyrovnal se staršími soudními odděleními; u jejího oddělení se tak stalo opakovaně. Je pravda, že se to událo již před více lety; tento zvýšený nápad insolvenčních spisů, ve kterých zároveň končily lhůty pro oddlužení a byly ukončovány i konkursy, nahromadil nejenom výrazně více práce s ukončováním jednotlivých insolvenčních řízení, ale vygeneroval také velké množství incidenčních sporů, které (až na spisy prověřované) byly v jejím oddělení již rozhodnuty a skončeny. Souhlasí s kárným navrhovatelem, že v posledních letech má standardní výši nápadu nových věcí jako ostatní soudci. K vyřešení jí bylo přiděleno 237 incidenčních sporů; průtahy jsou jí přitom vytýkány v 18 incidenčních sporech a v jednom insolvenčním řízení. Uvědomuje si, že při výkonu funkce soudce jsou těžkosti v osobním životě irelevantní; přesto uvádí, že mohly ovlivnit její profesní výkon při řešení zbývajících přidělených incidenčních sporů. Poukazuje, že dříve se nezabývala insolvenčním, konkursním ani civilním řízením. Tyto věci pro ni byly nové, přesto ji však tato agenda velmi zajímá, práce naplňuje a je přesvědčena, že nyní se jí daří řádově lépe. Není si vědoma toho, že by jí bylo vytýkáno nevyužívání kapacit jednacích síní či to, že vede řízení způsobem nesměřujícím k jeho vyřízení. Jediné, co jí bylo opakovaně místopředsedy vytýkáno, je, že dosud nevyřídila zbylé incidenční spory, což nepopírá. Netvrdí ani, že by jí ku pomoci bylo přidělováno řádově méně spolupracovníků, přesto to v průměru méně bylo. Asistenta neměla rok a přidělen jí byl až v rámci přípravy podání kárné žaloby na podzim roku 2020; senát pracoval po jistou dobu v oslabení jen s

jednou vyšší soudní úřednicí, později namísto asistenta byla do jejího senátu přidělena druhá vyšší soudní úřednice. Není si vědoma, že by nevyužila připravené koncepty rozhodnutí od justičních čekatelů; v jednotlivostech to může připustit, neboť soudce není povinen rozhodovat tak, jak mu připraví čekatel. Počátkem srpna 2020 byla vyzvána, aby se vyjádřila ke svým průtahům; to učinila a současně se snažila ve všech dotčených spisech provést úkon směřující k rozhodnutí ve věci. Do dne podání tohoto vyjádření skončila čtyři věci; s politováním přitom konstatuje, že překážku toho, aby jich mohlo být více, představují omezení spojená s pandemií COVID-19, kdy musela být již nařízená jednání odročena. K výtce, že v informačním systému je chybně vyznačeno, že řízení je přerušeno, má za to, že se nejedná o její pochybení, neboť není úkolem soudce zanášet jednotlivé úkony do informačního systému. Jedná-li se o využití jednacích síní, nemyslí si, že by se vymykala průměru na insolvenčním úseku. Mylná je pak informace, že kolegyně nežádala o jejich jednací síně a že je nevyužívala. Závěrečné tvrzení kárného navrhovatele, že se počet porušení jejich pracovních povinností navýšil, a že proto nelze očekávat rychlou nápravu, dle ní z ničeho neplyne. Zopakovala, že průtahy v předmětných řízeních uznává, mrzí ji a omlouvá se za ně, avšak 20 průtahů ve více než 1000 spisech dle jejího názoru nedává ospravedlnění pro tak příkrý odsudek ze strany kárného navrhovatele. Následně se kárně obviněná konkrétně vyjádřila ke všem jednotlivým řízením, v nichž kárný navrhovatel spatřoval průtahy.

[4] Podáním ze dne 23. 12. 2020 kárně obviněná prohlásila, že se cítí být vinna tím, že v incidenčních sporech uvedených v kárném návrhu způsobila jí zaviněné průtahy, což nepopírá. S popisem skutku i jeho právní kvalifikací souhlasí, ovšem navržené kárné opatření jí připadá příliš přísné. Uvedla, že považuje za nesporné zjištění jí vytýkaných průtahů.

[5] Následně podáním ze dne 27. 1. 2021 kárný navrhovatel sdělil kárnému soudu, že s kárně obviněnou o předmětu kárného návrhu opakovaně jednal a nakonec spolu uzavřeli dohodu o vině a kárném opatření; navrhl přitom kárnému soudu, aby jím předloženou dohodu schválil. Jako příloha předmětného podání pak byla kárnému soudu doručena Dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou dne 27. 1. 2021 v sídle Krajského soudu v Praze (dále jen „dohoda“). V této dohodě kárně obviněná prohlásila, že se dopustila skutku specifikovaného v kárném návrhu. Společně se pak dohodli na uložení kárného opatření, a to snížení platu o 15 % na dobu jednoho roku.

[6] Kárný soud postupem podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb. ověřil, že dohoda a kárný návrh si vzájemně odpovídají; k rozhodnutí o návrhu kárného navrhovatele na její schválení proto na den 11. 3. 2021 nařídil veřejné zasedání [přiměřeně podle § 314o odst. 1 písm. a) trestního řádu].

[7] Veřejné zasedání kárného soudu se konalo za stálé přítomnosti kárného navrhovatele a kárně obviněné (srov. přiměřeně § 314q odst. 1 *in fine* trestního řádu). Veřejné zasedání se uskutečnilo prostřednictvím videokonference Nejvyššího správního soudu (přítomni členové kárného senátu a zapisovatel) s Krajským soudem v Praze (přítomni kárný navrhovatel a kárně obviněná) postupem podle § 234 odst. 1 ve spojení s § 111a trestního řádu, a to s ohledem na probíhající pandemii COVID-19 a s ní spojená omezení pohybu osob přijatá v rámci vyhlášeného nouzového stavu.

[8] Kárný návrhovař na veřejném zasedání konstatoval, že na základě kárně obviněnou učiněného uznání viny s ní opakovaně jednal, přičemž společně dospěli k dohodě, kterou předkládá ke schválení. Sjednaný postih přitom považuje za přiměřený.

[9] Kárně obviněná uvedla, že s dohodou souhlasí; uzavřela ji dobrovolně a bez nátlaku. Potvrdila, že si je vědoma toho, že se jejím sjednáním vzdává projednání věci v řádném kárném řízení s dokazováním.

II. Hodnocení kárného soudu

[10] Usnesením ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 – 71, zaujal kárný soud názor, že „na základě § 25 zákona č. 7/2002 Sb., lze v již zahájeném řízení o kárné odpovědnosti soudce přiměřeně použít právní úpravy institutu dohody o vině a trestu (kárném opatření) podle § 314o a násl. trestního řádu“, přičemž tento institut již několikrát aplikoval (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2019, č. j. 11 Kss 8/2018 – 199, ze dne 18. 4. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 – 116, ze dne 4. 6. 2019, č. j. 13 Kss 3/2019 – 47, ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 – 51, či ze dne 22. 10. 2019, č. j. 13 Kss 5/2019 – 34). V rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 – 5, pak uvedl, že „považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení. V prvé řadě jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (k tomu srov. výše citované rozhodnutí kárného senátu č. j. 11 Kss 8/2018-199). Především v případech, kdy je kárným návrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného návrhovaře a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran řízení. To zajistí přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu.“

[11] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměla kárně obviněná obhájce. Podle § 36 odst. 1 písm. d) trestního řádu je sice sjednávání dohody o vině a trestu případem nutné obhajoby, avšak trestní řád se v řízení o kárné odpovědnosti soudců aplikuje pouze přiměřeně (§ 25 kárného zákona); každé jeho v úvahu přicházející ustanovení je tak třeba zvažovat vzhledem k povaze kárného řízení. Účelem nutné obhajoby při sjednávání dohody o vině a trestu je především ochrana obviněného, z jehož strany se vyžaduje kvalifikované jednání o návrhu trestu (ochranného opatření, náhrady škody či bezdůvodného obohacení), což předpokládá dostatečné právní znalosti v oblasti trestního práva, přičemž obsah dohody je klíčový pro konečné rozhodnutí soudu ve věci [srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 193/2012 Sb., kterým byl institut dohody o vině a trestu zaveden, sněmovní tisk č. 510/0, 6. volební období, www.psp.cz]. V kárném řízení však není vzhledem k jeho účelu taková ochrana nezbytná, neboť kárně obviněnou je právní profesionálka, u níž lze předpokládat, že bude schopna svá práva účinně hájit sama, nadto byla kárně obviněná již na počátku řízení poučena o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužila.

[12] Dále se kárný soud zabýval otázkou splnění zákonných předpokladů pro schválení dohody o vině a kárném opatření. S ohledem na § 25 zákona č. 7/2002 Sb. vycházel přiměřeně a contrario z § 314r odst. 2 věty první trestního řádu, dle něž „soud dohodu o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným

skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu.“ Z povahy řízení o kárné odpovědnosti soudce za kárný delikt je pojmově vyloučena otázka rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení. Kárný soud má za to, že jelikož podání kárného návrhu dle § 8 zákona č. 7/2002 Sb. nepředchází žádné řízení, natožpak řízení obdobné přípravnému řízení ve smyslu části druhé trestního řádu, je přiměřená aplikace § 175a odst. 2 až 5, 7 a 8 trestního řádu vyloučena. Je proto třeba v kárném řízení vždy pouze posoudit, zda je předložená dohoda správná a přiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem a z hlediska druhu a výše navrženého trestu (kárného opatření). Skutkový stav přitom byl v projednávané věci mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou nesporný (srov. uznání viny kárně obviněné a uzavřenou dohodu).

[13] Kárný soud předně konstatuje, že popis skutku uvedený v uzavřené dohodě odpovídá vymezení skutku v kárném návrhu. Jednání vytýkané kárným návrhem přitom naplňuje podmínky kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích; průtahy v řízení jsou přitom typickým kárným proviněním soudce. Při úvaze o přiměřenosti kárného opatření kárný soud vycházel z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, odst. [15], podle něhož aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení. Kárný soud patřičně zohlednil všechny okolnosti konkrétního případu. Jako polehčující okolnost hodnotil přístup kárně obviněné k podanému kárnému návrhu (lítost nad způsobenými průtahy, deklarovanou snahu o jejich odstranění), především pak jí učiněné uznání viny a následné sjednání dohody o vině a kárném opatření; kárně obviněná navíc nebyla v posledních 5 letech kárně trestána (srov. § 24 zákona č. 7/2002 Sb.). Na druhou stranu jako přitěžující okolnost kárný soud zohlednil délku trvání průtahů v jednotlivých řízeních, stejně jako jejich četnost a opakovanost; přihlédl také k tomu, že kárně obviněné byly za obdobná pochybení již uděleny výtky. Jednání kárně obviněné je přitom typově závažné, neboť výstižně se říká, že pozdě poskytnutá spravedlnost se rovná odmítnutí spravedlnosti. Po zvážení všech aspektů projednávané věci dospěl kárný soud k závěru, že kárným navrhovatelem a kárně obviněnou sjednané kárné opatření ve formě snížení platu o 15 % na dobu jednoho roku odpovídá závažnosti provinění a je proto přiměřené.

[14] S ohledem na výše uvedené kárný soud dohodu uzavřenou mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou schválil.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 11. března 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu